

پطرس گرنلیوس رومی امراً ملاقات کونہ

۱ قیصریہ شہر میان ایتا مردای زندگی کودی،
گرنلیوس نام، کی ہنگ رومیان افسر بو. اون ہنگ
معروف بہ «ہنگ ایتالیایی» بو. ۲ اون ایتا پارسا مردای بو و تومام
اون خانوادہ درستکار و خوداترس بید. گرنلیوس دس و دیل باز بو
و نیازمندان صدقہ فدیی و ہمیشہ بہ درگاہ خودا دوعا کودی. ۳ ایتا
روز بعد ظہر حدود ساعت سہ، رویا دورون خودا فرشتہی آشکارا
دینہ کی بمو اون ورجہ، بوگفتہ: «ای گرنلیوس!» ۴ گرنلیوس ترس
امراً اون نیگاہ بوکودہ و جواب بدہ: «بلہ، سرور!» فرشتہ بوگفتہ: «تی
هدایا و دوعایان، خودا ورجہ مورد قبول بیگفتہ. ۵ ہسہ چند نفر
اوسہ کون بیشید شہر یافا و شمعون کی اون (پطرس) دوخوانیدی،
باورید آیہ. ۶ اون ایتا دباغ ورجہ، بہ نام شمعون کی دریا کنار خانہ
دآرہ، مہمانہ.»

۷ وختی فرشته‌یی کی اون امرأ گب زئن دوبو بوشو، گرنلیوس دو نفر جہ خو خادمآن و ایتا جہ خودش سپاہیان مخصوص کی ایتا پارسا مردای بو، دوخوآده ۸ و تومام ماجرای اوشان ره بوگفته و اوشان اوسه کوده کی بیشید یافا.

۹ فردا ظهر موقع بو، وختی راه میان ایسه‌بید و شهر نزدیک بوستن دیبید، پطرس بوشو خانه پشت بام جور کی دوعا بوکونه. ۱۰ اویہ اون ویشته کوده و بخوآسته ایچی بوخوره. وختی غذای آماده کودن دیبید، خلسه دورون بوشو. ۱۱ هو حال میان بیده کی آسمان واز بوسته، ایتا پیلہ سفره بوقچه مانستن، جہ چهار گوشه آویزانہ، زمین طرف بیجیر آمون دره. ۱۲ او سفره، همه جور چارپایان و خزنده‌یان و پرندہ‌یان جا پور بو. ۱۳ صدایی بیشنوسته کی گفتی: «پطرس، ویریز، اوشان سر ووین و بوخور!»

۱۴ پطرس بوگفته: «حاشا خوداوندا، من هرگز ایچی کی نجست و ناپاک ببه لب نرم.»

۱۵ دووآره صدا بَمو کی «اونچیِ خودا حلال بوکوده، تو حرام نوا دأنستن.» ۱۶ سه دفعه تکرار بوبوسته، بزین سُفره آسمان جور بوشو.

۱۷ هو وخت کی پطرس تعجبِ امرأ به خو رویا فکر کودن دوبو، هو کسانئی کی گرنلیوس اوسه کوده بو، شمعونِ خانهئی پیدا بوکودید و اونِ خانه دَر سر فرسه یید. ۱۸ اوشان صدایِ بلندِ امرأ وورسه ییدی: «آیا شمعون کی اون پطرس دوخوانیدی آیه مهمانه؟»

۱۹ پطرس به خو رویا فکر کودن دوبو کی روح القدس بوگفته: «بیدین، سه نفر تی دونبال گردیدی. ۲۰ ویریز، بوشو بیجیر، شک نوکون کی اوشانِ امرأ وا بیشی، چره کی من اوشانِ اوسه کودم.» ۲۱ پطرس بوشو بیجیر و اوشانِ بوگفته: «من هونم کی اونِ دونبال گردیدی. چی وستی بَمویدی آیه؟»

۲۲ اوشان بوگفتیدی: «فرمانده گرنلیوس امرِ اوسه کوده. اون مردی عادل و خوداترسه، کی تومامِ مردومِ یهود اون به خوبی شناسیدی. فرشتهئی مقدس خودا اون دستور بده امرِ اوسه کونه تا تر ببریم اون

خانہ کی تی گبانِ بیشنَوہ۔» ۲۳ پس پطرس اوشانَ ببردہ شمعونَ خانہ
و اوشانَ جَا پذیرایی بوکودہ۔

فردا روزِ رہ ویریشته کی اوشانَ امرأ بشہ۔ چند نفر جہ ایماندارانَ شہرَ
یافایم اونَ امرأ بوشویدی۔ ۲۴ پس فردا روزِ رہ فرسہیدی قیصریہ۔
گرنلیوس خو فامیلان و رفقانَ کی دعوت بوکودہبو، ہمہ تان اوشانَ
رافا ایسہ بید۔ ۲۵ وختی پطرس فرسہ، گرنلیوس بوشو اونَ پیشواز،
بکفتہ اونَ پا جیر و اونَ پرستش بوکودہ۔ ۲۶ ولی پطرس اونَ بہ پا
بدآشتہ، بوگفتہ: «ویریز؛ منم ایثا انسانم۔»

۲۷ هوطو کی اوشانَ امرأ گب زئن دوبو، شہ خانہ دورونی۔ اویہ
مردومَ زیادی امرأ روبرو بہ۔ ۲۸ پطرس اوشانَ بوگفتہ: «شومان خودتان
دآنیدی کی یہودیآن بر طبقَ شریعت اجازہ نآریدی غیر یہودیآنَ امرأ
معاشرت بوکونید یا اوشانَ خانہ بیشید۔ ولی خودا مَر نیشان بدہ کی
ہیکسَ نجست یا ناپاک ندانم۔ ۲۹ هَن وَستی وختی می دونبال اوسہ
کودیدی، ہیچی نوگفتم، فوری بموم۔ ہسہ مَر بیگید، چی وَستی مَر
بآوردیدی آیہ؟»

۳۰ گرنلیوس بوگفته: «چهار روز پیش، ساعت سهی بعد ظهر، هو وختی کی می خانه میان دوعا کودن دوبوم، ناخبر بیدم ایتا مردای کی اون لیباس نورانی بو، می روبرو ایسه ۳۱ و بوگفته: (گرنلیوس، خودا تی دوعای بیشنوسته و تی کومک‌هایی کی فقیر مردومان ره کونی، قوبول بوکوده. ۳۲ چند نفر اوسه کون، بیشید یافا کی پطرس باورید آیه. اون مهمان شمعونیه کی اون شغل دباغی ایسه و اون خانه دریا کنار نهه.) ۳۳ پس منم فوری اوسه کودم تی دونبال کی تر باورید و تونم امی سر منت بنهیی بمویی امی ورجه. هسه امان همه تان در حضور خودا حاضریم کی هرچی خوداوند تر بوگفته، بیشنوم.»